

תת"ע (פתח תקווה) 9270-04-16 - מדינת ישראל נ' מועתז חדיגה

תת"ע (פתח-תקווה) 9270-04-16 - מדינת ישראל נ' מועתז חדיגהשלוש פתח-תקווה
תת"ע (פתח-תקווה) 9270-04-16

מדינת ישראל

נגד

מועתז חדיגה

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בפתח-תקווה

[04.05.2017]

לפני כבוד השופט אורן בועז

ב"כ המאשימה - עו"ד גינסברג

ב"כ הנאשם - עו"ד מרדן

הנאשם עצמו

גזר דין

1. הנאשם הורשע לאחר שמיעת ראיות בעבירה של נהיגה בשכרות מכוח סירוב, עבירה בניגוד לסעיף 62(3),

64ד(א) ו-64ב לפקודת התעבורה.

2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום, ביום 9.4.16 בשעה 00:45 לערך, בכביש 57 בקילומטר 5 מכיוון מערב

נהג הנאשם ברכב בהיותו שיכור, בכך שסירב לתת דגימה של אוויר נשוף לפי דרישת שוטר.

3. במועד השמעת הכרעת הדין ביום 22.4.17, ביקש סנגורו של הנאשם להתפטר מייצוגו של הנאשם מאחר ונתגלו

ביניהם חילוקי דעות מהותיים.

4. לאחר שהביע הנאשם את הסכמתו לשחרור הסנגור מייצוגו ולאור עתירת המאשימה להטיל על הנאשם עונש

מאסר בפועל בשל עברו התעבורתי הכולל מאסר על תנאי בר הפעלה, הורתי על מינוי סנגור מטעם הסנגוריה

הציבורית לייצוג הנאשם ודחיתי את מועד הטיעונים לעונש ליום 26.3.17.

5. בהחלטתי ציינתי את העובדה כי התיק קבוע לטיעונים לעונש ועל הסנגוריה הציבורית או סנגור פרטי שימונה מטעם

הנאשם, להיערך בהתאם לטיעונים לעונש במועד הנדחה.

6. ביום 21.3.17 הוגשה בקשת לדחות מועד הטיעונים, מטעם ב"כ החדשה של הנאשם בשל אילוצי יומנה, לבקשה זו

נעתרתי ודחיתי את מועד הטיעונים לעונש ליום 5.4.17.

7. ביום 5.4.17 במועד הדין, בקשה הסנגורית לדחות את מועד הטיעונים לעונש לשם שליחת הנאשם לתסקיר שרות

המבחן בשל נסיבותיו האישיות.

8. לבקשה זו התנגדה המאשימה, בהחלטתי דחיתי את בקשת הסנגורית מאחר ולא מצאתי נימוק כבד משקל להורות

על שליחת הנאשם לתסקיר שירות המבחן ובכך לדחות את מועד סיום התיק לתקופה ארוכה, בהתחשב בעומס הרב

המוטל על שירות המבחן.

9. על מנת לאפשר לב"כ הנאשם להיערך כראוי לטיעונים לעונש, דחיתי פעם נוספת את מועד הטיעונים לעונש ליום

25.4.17.

טיעוני הצדדים

10. המאשימה בטיעוניה הדגישה את חומרתה של העבירה, את העובדה כי המדובר בנאשם שזוהי לו הרשעתו השלישית בה נמצא נוהג בשכרות ועתה ביצע את העבירה, כשעונש מאסר על תנאי בן 8 חודשים "מרחף מעל ראשו".
11. עוד ציינה המאשימה את העובדה כי לנאשם ותק נהיגה משנת 2006 וצבר לחובתו 12 הרשעות קודמות, לרבות 2 הרשעות דומות, ועבירה של נהיגה בקלות ראש שגרמה לתאונת דרכים בצד הרשעות נוספות בעבירות של אי ציות לתמרורים, נהיגה עם רכב לא תקין ומהירות.
12. בהתייחסה לנאשם ציינה המאשימה כי יש לראות בחומרה נאשם המסרב לבצע בדיקת שכרות ובכך מונע את האפשרות לברר את רמת ריכוז האלכוהול בדמו, נסיבה המעצימה את מסוכנותו כאשר הוא נוהג ברכב.
13. בעתירתה לעונש ביקשה המאשימה להורות על הפעלתו של המאסר על תנאי בן 8 החודשים, הטלת עונש מאסר בפועל במצטבר להפעלת המאסר על תנאי, מאסר על תנאי ופסילת רישיון הנהיגה לתקופה של 10 שנים כמתחייב מסעיף 40(א) לפקודת התעבורה.
14. הסנגורית בטיעוניה, הדגישה כי לטעמה, היה מקום לשלוח את הנאשם לשירות מבחן וזאת בטרם גזירת דינו, בשל נסיבותיו האישיות לרבות תחלואת הקטנה.
15. בהתייחסה לנסיבות ביצוע העבירה, התייחסה לדו"ח המאפיינים וביקשה כי בית המשפט ייתן לו משקל לקולא מאחר והנאשם צלח את בדיקת המאפיינים בצורה טובה.
16. בעניין עברו התעבורתי של הנאשם, ציינה הסנגורית כי הרשעותיו הקודמות של הנאשם היו בעבירות של נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים, עונש המאסר המותנה שהוטל על הנאשם לתקופה של 8 חודשים החמיר עמו מאוד מאחר והתייחס גם להרשעה קודמת של הנאשם בעבירה של נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים מיום 9.2.12, שניתן לאחר פסק דין עוזרי.
17. במסגרת הטיעונים לעונש, ביקשה הסנגורית לתת משקל לתסקיר שירות המבחן שהוגש אודות הנאשם בתיק 5356-02-14 מיום 12.4.15 בפני כב' סגן הנשיא השופט צימרמן.
18. בהחלטתי, דחיתי את בקשת הסנגורית לקבל את תסקיר שירות המבחן שנערך לנאשם בתיק הקודם למעלה משנתיים לפני מועד הטיעונים בתיק זה.
19. בטיעוניה ביקשה כי בית המשפט יקל עם הנאשם לאור מצבו הבריאותי, העובדה כי עבר אירוע טראומתי כאשר היה עד למות חברו בתאונת דרכים ובהתחשב במצבה הבריאותי של בתו.
20. במסגרת הטיעונים לעונש הגישה הסנגורית מסמכים רפואיים אודות מגבלותיו הרפואיות של הנאשם, אישורי לימודים ומצבה הבריאותי של בתו (נ/1-5).
21. עוד הפנתה הסנגורית לפסיקה התומכת בעתירתה להקלה בגזירת דינו של הנאשם (נ/6). בעתירתה לעונש עתרה להורות על הארכת המאסר המותנה החל על הנאשם לצד רכיבי ענישה המתחייבים מהרשעתו זו.
22. כמו כן ציינה, כי אין מקום להטיל על הנאשם פסילה ארוכה של 10 שנים כעתירת המאשימה, לנוכח טיעוניה לעיל.

- קביעת מתחם העונש ההולם
23. קביעת מתחם העונש ההולם למעשה העבירה שביצע הנאשם נעשית בהתאם לעקרון המנחה בענישה, שהינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. לשם קביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעקרון ההלימה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.
24. במקרה דנן, הערך החברתי המוגן בעבירת השכרות הינה שלום הציבור ושלמות הגוף. מקרים מסוג זה עלולים להסתיים בפגיעה פיזית באדם, אף אם מבצע העבירה מלכתחילה כלל לא התכוון לכך.
25. אודות חומרתה של העבירה, עמד בית המשפט העליון עמד בשורה של פסקי דין. כב' השופט אליקים רובינשטיין ברע"פ 8135/07 אהוד גורן נ' מדינת ישראל, "... תופס הגה והוא שיכור - הוא כמכונת מוות נעה".
26. כמו כן, ברע"פ 2829/13 מור נ' מ"י, אמר כב' השופט שהם: "... מדיניות הענישה מחייבת את בית המשפט לנהוג ביד קשה בנהגים שיכורים - תהא רמת האלכוהול בדמם, אשר תהא".
27. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי מתחם העונש ההולם בעבירת שכרות, נע בין פסילת המינימום, בת שנתיים, לצד ענישה נלווית, כגון מאסר מותנה, פסילה על תנאי וקנס ועד פסילה ארוכה יותר, לצד רכיב של מאסר ממשי במקרים המתאימים.
28. יחד עם זאת עסקינן, בנאשם שהורשע זו הפעם השלישית בעבירה של נהיגת רכב לאחר שצרך משקאות אלכוהוליים ועל כך אמר בית המשפט העליון, ברע"פ 2508/11 סמולאנסקי נ' מ"י מיום 3.6.11; "נהיגה במצב שכרות היא עבירה מסכנת לא רק את הנהג פורע החוק אלא את הנוסעים עמו ואת המכוניות שבקרבתן הוא נוסע. נהג אשר מוכן לנהוג במצב של שכרות, כי באם ייתפס, צפוי הוא להיענש בחומרה רבה". בפסק דין זה אישר בית המשפט העליון עונש של 4 חודשי מאסר בפועל, ו- 40 חודשי פסילה לנאשם שהורשע בעבירה של נהיגה בשכרות זו הפעם השנייה.
- "... העונש הראוי לנהיגה בשכרות בפעם השנייה הוא מאסר בפועל..." כך חזרה ואמרה כב' הש' נגה אהד בעפ"ת (מרכז) 28099/12/12 נעים סולטאן נ' מ"י, בית המשפט העליון (ברע"פ 7042/13 מיום 26/12/13) דחה את ערעור המערער על עונשי המאסר בפועל האחד בן 15 חודשים והשני בן 12 חודשים שהוטלו עליו במצטבר בשני תיקי שכרות נפרדים.
- ברע"פ 3785/15 חכים גבאי נ' מ"י מיום 7.6.15, אישר בית המשפט העליון עונש מאסר בפועל של 10 חודשים לנהג שהורשע בעבירה של נהיגה בשכרות זו הפעם השנייה, לאחר שהופעל מאסר על תנאי בן 7 חודשים בצד הפעלה במצטבר של 3 חודשי מאסר ו-4 חודשים בחופף.
- העונש הראוי לנאשם:
29. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לנסיבות הבאות:

30. הפגיעה של העונש בנאשם, מובן הדבר כי הטלת עונש מאסר לריצוי מאחורי סורג ובריח יפגע בנאשם, באורח חייו, במשפחתו ובפרנסתו.
31. נתתי דעתי לנסיבותיו האישיות והמשפחתיות של הנאשם ולטיעוני הסנגורית בנוגע למצבו הבריאותי ומגבלותיה של בתו הקטינה.
32. אציין כי במועד גזירת דינו של הנאשם ביום 12/4/15 בתיק הקודם, בו הוטל על הנאשם עונש המאסר המותנה שהינו בר הפעלה, ביקש סנגורו של הנאשם להקל עמו בשל נסיבותיו האישיות, נסיבות משפחתו והעובדה כי עבר אירוע טראומתי; דהיינו זהות מוחלטת לנסיבות שהוצגו לקולא במקרה דנן.
33. הנאשם לא הפנים את חומרת מעשיו, ולא השכיל שלא לשוב על מעשיו החמורים והורשע זו הפעם השלישית בעבירה חמורה, כאשר בפעמיים הקודמות הורשע בנהיגה תחת השפעת משקאות משכרים.
34. עברו התעבורתי של הנאשם, הנאשם נוהג משנת 2006 ולחובתו 12 הרשעות קודמות, לרבות 2 הרשעות דומות, והרשעה בעבירה של נהיגה בקלות ראש שגרמה לתאונת דרכים.
35. לחומרא תישקל העובדה כי, ביום 12.4.15 בתיק 5356-02-14 בבית המשפט לתעבורה בפתח תקווה נגזר על הנאשם עונש של מאסר על תנאי של בן 8 חודשים ועונשים נלווים בגין ביצוע עבירה של נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים. יודגש עונש זה לא היה בו די להרתיע את הנאשם מלשוב ולבצע את אותה עבירה.
36. אציין כי לא מצאתי בעיניו של הנאשם מקום לסטות לקולא ממתחם הענישה ההולם בשל שיקולי שיקום כאמור בסעיף 40ד(א), כאשר: "הנאשם משתקם או כי יש סיכוי של ממש שישתקם", אין כך בעיניו של נאשם זה.
37. בקשת ההגנה להורות על הארכת עונש המאסר המותנה בצד הטלת רכיבי ענישה נוספים, אינה יכולה להתקבל על ידי. בחינת מעשה הנאשם בפרשה זו, על רקע עברו התעבורתי המכביד לרבות המאסר על תנאי שבר הפעלה בעיניו, מצדיק בעיני דחייה של עמדת ההגנה וקבלה של עמדת המאשימה באיזון השיקולים הראוי.
38. בהתאם להוראת סעיף 55 (א) לחוק העונשין, מי שנידון למאסר על תנאי והורשע בשל עבירה נוספת, יצווה בית המשפט על הפעלת המאסר על תנאי.
39. בע"פ 4517/04 אחמד מסראווה נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(6) 119, 127, נאמר: "החרב התלויה מעל ראשו של הנידון, שהמאסר על-תנאי עלול גם להפוך למאסר בפועל, מחייב את הנידון להיזהר משנה זהירות פן ייכשל בכיבוד התנאי, וההנחה היא שאם הוא הצליח בכך במשך תקופת-התנאי, הוא יקפיד ביתר שאת גם בהמשך להיות אדם שומר חוק ומכבד את כללי הקיום-יחד בחברה".
40. בית המשפט העליון הבהיר לא אחת כי הפעלת המאסר המותנה כשלעצמה, איננה מהווה עונש על העבירה הנוספת, אלא פועל יוצא של ההרשעה הנוספת (ע"פ 36/89 גריידי נ' מדינת ישראל, פ"ד מג(2) 641; דנ"פ 5/89 בתיק הנ"ל; ראו גם, רע"פ 228/05 יאגודייב נ' מדינת ישראל, פ"ד נט(4) 518).
41. על נאשם שהוטל עליו מאסר על-תנאי, להביא בחשבון כי הפרת התנאי על-ידי ביצועה של עבירה נוספת תגרור תגובה עונשית חמורה מהרגיל, באשר ככלל - כך קובע סעיף 58 לחוק העונשין - הוא יישא בעונש שיוטל עליו בשל העבירה המאוחרת במצטבר למאסר המותנה.
42. אין דינו של עבריין רצדיוויסט כמי שלא מעידתו הראשונה, נאשם זה הראה כי החלטות בית המשפט בעניין הטלת מאסר מותנה ופסילה מותנית בתיק הקודם אינן מרשימות אותו ולכן רק ענישה משיקולי הרתעה יכולה לייצר כלפיו, אפקט ענישתי הולם.

43. מעשיו מעידים על התנהגות מזלזלת וזלזול עמוק בחוק ובהחלטות השיפוטיות ודבריו לעונש בתיק הקודם ביום 12.4.15 עת נגזר עליו עונש המאסר המותנה: "אני מבקש לתת לי עוד צ'אנס, אני כבר לא שותה, הולך מהבית ללימודים ולעבודה ואני מבטיח שזה לא יחזור עוד פעם", הן מילים "ריקות מתוכן".
44. עינתי בפסקי הדין שהגישה הסנגורית במעמד הטיעונים לעונש, ולא מצאתי מקום להקיש גזירה שווה לענייניו של הנאשם בתיק שלפני.
45. אין המדובר במקרים הדומים לענייניו, למעט עפ"ת 46236-10-15 (שנסיבותיו שונות בתכלית מנסיבות מקרה דנן), עברם התעבורתי של הנאשמים לא כלל עונש מאסר מותנה בר הפעלה. גזרי הדין ניתנו לאחר שהנאשמים נשלחו לשירות המבחן והתקבל תסקיר חיובי לאחר שעברו שיקום.
46. יפים לעניין זה, דבריו של כב' השופט רובינשטיין כפי שצוטטו ברע"פ 2006/17 יורם ניצן נ' מדינת ישראל, מיום 2.4.17 ע"י כב' השופט ג'ובראן: "יהיו הנסיבות אשר יהיו, עבירות חוזרות ונשנות אין בהן אלא לבטא - למרבה הצער - זלזול בחוק, ברשויות האמונות על אכיפתו ובציבור. מאותן סיבות, אינטרס השיקום בעניינו של המבקש מקבל מעמד פחות משל אינטרס ההרתעה, הן במובנו האישי של המבקש והן במובן הרחב; המבקש לא נרתע עד כה מביצוע העבירות שוב ושוב, ויש לקוות שענגישה משמעותית תסייע לשנות מדרכו. במובן הרחב, על בית משפט זה לשלוח מסר צלול וברור לפיו בעבירות מסוג זה, במיוחד כאשר למבקש עבר תעבורתי מכביד, ינקוט בית המשפט במדיניות ענישה מחמירה המשקפת את הסכנה הטמונה בהן לציבור הרחב."
47. באיזון בין השיקולים השונים, לאור חומרתה של העבירה, החזרה של ביצוע העבירה המצביעה על מועדות להישנות, שומה על בית המשפט לנקוט בענישה מחמירה.
48. בחנתי את עתירתה הסניגורית, להאריך את עונש המאסר על תנאי שהוטל על הנאשם, אך איני סבור כי קיים נימוק כבד משקל לעשות כן. מדובר בעבירה חמורה, ועקרון ההלימה, מחייב הטלת עונש ממשי בנסיבות מקרה דנן תוך התחשבות בנסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שהוצגו בפניי.
- סוף דבר
- אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:
49. אני מורה על הפעלת עונש מאסר על תנאי של 8 חודשים, אשר הוטל על הנאשם בתיק 5356-02-14 של בית המשפט השלום לתעבורה בפתח תקווה מיום 12.4.15.
50. הנני מטיל על הנאשם עונש מאסר בפועל של 4 חודשים אשר ירצו בחופף לעונש המאסר על תנאי שהופעל.
51. הנני מטיל על הנאשם עונש של מאסר על תנאי בן 7 חודשים והתנאי שבמשך שלוש שנים מיום שחרורו לא יעבור עבירה של נהיגה בשכרות, או נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים/סם, או נהיגה בפסילה.
52. הנני מפעיל את עונש הפסילה על תנאי בת 7 חודשים שהוטלה על הנאשם בתיק 5356-02-14 של בית המשפט לתעבורה בפתח תקווה מיום- 12.4.15.
53. הנני מטיל על הנאשם פסילה בפועל מלהחזיק או מלקבל רישיון נהיגה למשך 36 חודשים בניכוי 30 ימי הפסילה אותן ריצה הנאשם. עונשי הפסילה ירצו במצטבר, הפסילה תחל מיום שחרורו של הנאשם מבית הסוהר.
54. הנאשם יחתום היום במזכירות בית המשפט לפתח תקווה, על התחייבות כספית על סך 5000 ₪, למשך שנתיים מהיום והתנאי שלא יעבור עבירה בה הורשע עבירה של נהיגה בשכרות, או נהיגה תחת השפעת משקאות משכרים/סם או נהיגה בפסילה שנתיים לאחר שחרורו מבית הסוהר, לא יחתום הנאשם על ההתחייבות יאסר למשך 30 ימים.
55. הנני מורה על עיכוב ביצוע רכיב המאסר בפועל בלבד, עד ליום 4.6.17 בכפוף להפקדת פיקדון במזומן בסך 5000 ₪.
56. תיחתם ערבות צד ג' על סך 10000 ₪ בהתאם לנוהלי המזכירות.
57. הנני מטיל על הנאשם עיכוב יציאה מן הארץ עד לסיום ריצוי מאסרו. על הנאשם להודיע לבית המשפט על סיום מאסרו לצורך ביטול עיכוב היציאה מהארץ.
58. יופקדו הערבויות לעיל יתייצב הנאשם לריצוי מאסרו בבית הסוהר "הדרים" ביום 4.6.17 עד השעה 10:00.
- זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי תוך 45 ימים.
- ניתנה והודעה היום ח' אייר תשע"ז, 04/05/2017 במעמד הנוכחים.